

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5841

гр. София, 04.08.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в закрито заседание на 04.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

като разгледа дело номер **1275** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от А. кодекс /АПК/ във вр. с чл.

13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на Т. Д. Л. срещу т.1 от решение № Ж-27/18.01.2018 г. на КЕВР. Моли атакуваното решение да бъде отменено.

С оглед молба на жалбоподателя от 05.04.2018 г. /л. 91 от адм. Дело № 1397/2018г на АССГ/ с протоколно определение от 10.05.2018 г. съдът е прекратил производството по жалбата на Л. срещу решението на КЕВР в частта му по т. 2.

Ответникът, КЕВР, моли жалбата да бъде отхвърлена. Представя подробни писмени бележки.

Заинтересованата страна /ЗС/, В. Е. В. ЕАД, редовно призована не се явява и представлява.

Производството е повторно след отменително решение № 1509/30.01.2020г по адм. Д.№ 11764/2018г на ВАС III отд.В мотивите на съдебния акт,съдържащи задължителни указания за първоинстанционния съд по съществото на спора е посочено,че оплакването на жалбоподателя е, че към датата на предявяване на жалбата му до КЕВР, по повод която е образувано административното производство по издаване на Решение № Ж-27 /18.01.2018 г. на КЕВР, както и към настоящия момент, монтираната в сградата –ЕС процесна абонатна станция /АС/ модел „Б.“ не отговаря на действащия на територията на РБългария и задължителен Стандарт I. 228-1, съгласно който всяка подобна абонатна станция следва да разполага с механизъм за автоматично допълване с вода и разширителен съд.Очевидно с оглед на молбата от страна на жалбоподателя от 09.03.2020г – стр.10 от настоящето дело,същият е допуснал грешка в изписването на номера на задължителния стандарт,който не се отнася до цялостната група за автоматично допълване ,а за материала.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и

становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:
С решение № Ж-27 от 18.01.2018 г. в частта му по т.1 КЕВР на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката във връзка с чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-04-03-2/28.09.2017 г., подадена от Т. Л. /изпратена първоначално до КЗП като сигнал л. 74/ срещу В. Е. В. ЕАД в частта ѝ относно техническите характеристики на абонатната станция и качеството на услугата топлоснабдяване в сграда – етажна собственост с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес].

В сигнала на Л. до КЗП /л. 74/ се съдържат оплаквания във връзка с работата на абонатната станция, вкл. необходимостта от честото ѝ допълване. Жалбоподателят сочи, че станцията е без задължителната система за автоматично допълване и без разширителен съд. С молба от 05.04.2018 г. /л. 91/ жалбоподателят е представил изпратени му от В. Е. В. ЕАД документи, както и молбата му до КЕВР от 27.09.2017 г. с формулираните към КЕВР искания: да се извърши проверка на абонатната станция /АС/, която не притежава автоматично допълване с вода и задължителните 4 сертификата.

Решението на КЕВР е прието на проведеното на 18.01.2018 г. закрито заседание, видно от извлечение от протокол № 7 /л. 16/.

Във връзка с подадената от Л. жалба е изготвен доклад от 22.01.2018 г. /л. 22/.

От В. Е. В. ЕАД е постъпило становище /л. 27/ ведно с технически документи, касаещи абонатната станция /АС/, вкл. удостоверение за качество /л. 42/.

На 23.11.2017 г. на място е извършена проверка и е съставен констативен протокол /л. 63/ в присъствието на лице от Етажната собственост на [жилищен адрес]. Измерени са температурите и са вписани в протокола. Посочено е, че помпите работят. Изготвен е и анализ на работата на абонатната станция /л. 65/.

В рамките на настоящето производство съгласно указанията на ВАС съдът е дал възможност на жалбоподателя да формулира въпроси към СТЕ. Същият е сторил това с писмено становище от 09.03.2020г, което е съобразено от съда и с протоколно определение от 19.05.2020г е назначена поисканата СТЕ, като е определен и депозит за това. С молба от 01.06.2020г до съда жалбоподателят е заявил, че не дължи внасянето на депозит, поради което и назначената СТЕ е заличена в проведеното на 14.07.2020г с.з.. Тя по същество се замества от представените и приети в настоящето второ по ред производство писмени доказателства от страна на Министерство на енергетиката-констативен протокол от извършена проверка на място във В. Е. В. ЕАД от 04.02.2020/ стр.28-32/, заповед № Е-РД-16-46/30.01.2020г на министъра на енергетиката, писмо от ВАП от 22.01.2020г, постановление на ОП-В. от 13.01.2020г и резолюция на РП-В. от 31.10.2018г.

От правна страна съдът намира следното:

Оспореният индивидуален административен акт - решение № Ж-27 от 18.01.2018 г. в частта му по т.1 на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на

жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Относно материалната законосъобразност на решението:

Настоящият състав намира атакуваното решение на КЕВР за недопустимо по следните съображения:

КЕВР, е извършила проверка на процесната абонатна станция, като е изисквала цялата техническа документация, представена и по делото с административната преписка.

Във връзка с второто оплакване относно работата на АС КЕВР е изисквала от ЗС да бъде извършена проверка, за което е съставен констативен протокол в присъствието на отговорника на АС от блока. Видно от констативния протокол, констатациите в които са подписани и удостоверени от трето незаинтересовано лице – отговорника на АС, АС работи нормално, за което са изложени съображения в решението на КЕВР. Самият отговорник в протокола е вписал, че честото допълване на инсталацията за отопление се дължи на неотворени радиаторни вентили по време на запълване на инсталацията преди отоплителния сезон, в каквато насока са оплакванията на жалбоподателя в първоначално изпратения до КЗП сигнал.

Освен изследване на конкретните технически характеристики на АС в процесния протокол, видно от събраните в хода на административното производство доказателства е извършен и анализ на работата на АС за последните два отоплителни сезона 2015/2016 и 2016/2017 г. на база на архивните данни от автоматизираната система за мониторинг и управление на АС на дружеството, към която е включена и процесната АС. Отново не са констатирани проблеми в работата ѝ.

По-нататък, в писмото на ЗС до Л. /л. 106/ дружеството признава, че автоматично допълващо устройство няма на нито една монтирана от В. Е. В. ЕАД АС, като са изложени съображения за това. Същевременно нормативно изискване, напр. в Наредба № 16-334 от 6.04.2007 г. за топлоснабдяването или в друг нормативен акт, досежно техническите характеристики на АС по отношение наличието на такова автоматично допълващо устройство няма. ЗС в писмото си сочи, че видно от приложените снимки, АС разполага със затворен разширителен съд.

В Наредба № 16-334 от 6.04.2007 г. за топлоснабдяването/ отм./ изискването за наличието на сертификат се съдържа в чл. 52, ал. 4, съгласно който индивидуалните топломери, общият водомер за студена вода пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване в абонатната станция и индивидуалните водомери за гореща вода в имотите на клиентите трябва да отговарят на едно от следните изисквания: да бъдат вписани в регистъра за одобрените за използване типове средства за измерване; да притежават сертификат, издаден от държава - членка на Европейския съюз; да имат нанесена маркировка за съответствие и допълнителна метрологична маркировка. Т.е. изискването за сертификат е алтернативно с възможността уредът да бъде вписан в регистър или да има нанесена маркировка, а освен това се отнася не до самата АС, а до общия водомер за студена вода пред подгревателя за БГВ в АС.

В случая, за АС не са представени всички технически документи, като представените удостоверение за качество /л. 42/ и хидравлича проба /л. 43/, в пълна степен не удостоверяват оспорените от жалбоподателя технически характеристики на АС. В тази насока очевидно е от представената като част от преписката снимка на стр.140 на

табелата на абонатната станция,че върху нея не е отбелязано задължителния по закон знак за сертифициране на АС. В подкрепа на изложеното е и разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от Наредбата, съгласно която Индивидуалните топломери, общият водомер за студена вода пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване в абонатната станция и индивидуалните водомери за гореща вода в имотите на клиентите трябва да отговарят на едно от следните изисквания:

1. да бъдат вписани в регистъра за одобрените за използване типове средства за измерване;
2. да притежават сертификат, издаден от държава - членка на Европейския съюз;
3. да имат нанесена маркировка за съответствие и допълнителна метрологична маркировка.

От допълнително приетите писмени доказателства в с.з. на 19.05.2020г и на 14.07.2020г се установява,че с констативен протокол от извършена проверка на място във В. Е. В. ЕАД от 04.02.2020/ стр.28-32/ въз основа на заповед № Е-РД-16-46/30.01.2020г на министъра на енергетиката е извършена проверка на В. Е. В. ЕАД въз основа на който се установява,че АС тип Б. 200/150 КВ със сериен номер 00014,сертифицирана по I. 9001-2000 с удостоверение за качество № С0014/29.09.2010г ,като е установено също така,че в абонатната станция няма монтирана автоматична група за допълване на ВОИ.От приложената техническа документация е видно,че е предвидено допълването на ВОИ да се извършва ръчно от връщащия топлопровод на топлопреносната мрежа с вода от Т..На връзката за допълване е монтиран топломер S.,тип 775,върху който липсва стикер за извършена метрологична проверка.Въпреки задължението,което е имала съгласно указанията на ВАП Министъра на енергетиката не е дал отговор в констативния протокол дали процесната абонатна станция притежава сертификати за техническата им пригодност и законосъобразно ли е монтирането им към топлопреносната мрежа.Констатациите в протокола,че абонатната станция е технически изправна не отговаря на въпросите,повдигнати от жалбоподателя и ВАП,тъй като същите са свързани с изискването на документи от производителя за наличието на сертификатите,а също така и от ДАМГН досежно монтажа на АС при липсата на автоматична група за допълване с ВОИ.

При внимателен прочит на приетите по делото писмени доказателства от страна на В. Е. ЕАД В.- стр.42 от адм. Д.№ 1397/2018г се установява,че дружеството Б. България ЕАД е сертифицирана по I. 9001-2000,който сертификат по принцип се издава досежно система за управление на качеството.Този сертификат обаче не се отнася за техническата изправност на монтираната абонатна станция.От официалната информация свързана с този сертификат се установява,че същият е заменен през 2008 и понастоящем,включително и към датата на издаване на удостоверението за качество – 29.10.2010г сертификатът е I. 9001-2008.Липсва извършвана проверка,в това число и от Министерство на енергетиката и от КЕВР дали дружеството производител на процесната абонатна станция притежава актуалната версия на сертификата за система за управление на качеството.Нещо повече в самото удостоверение /стр.42/ ясно е посочено,че сертификатите за употребените от завода материали и съоръжения се съхраняват в предприятието производител,т.е за тях не се отнася I. 9001-2000 .Също така към удостоверението е наличен протокол за хидравлична проба,но не и посочения в същото протокол за електрическа изправност №

С0014/29.09.2010г. Поради тази причина констативният протокол от 04.02.200г е само формално изпълнение на задълженията на Министъра на енергетиката съгласно чл.75 ал.1 т.2 от ЗЕ,но не и задълбочено проучване и най вече изискване на налични /поне така се твърди,но липсват представени/ документи,както и изисквания към монтажа на АС без наличието на въпросната автоматична група за допълване на ВОИ.Смущение в тази насока е и факта,че орган,който следва да действа по закон е приел безкритично констатацията,че на връзката за допълване е монтиран топломер S.,тип 775,върху който липсва стикер за извършена метрологична проверка,което само по себе си води на извод за липсващи документи,удостоверяващи правилното отчитане на количествата топла вода ,а също така и правомерното функциониране на абонатната станция.Именно поради тази причина и съгласно чл.75 ал.1 т.2 от ЗЕ министърът на енергетиката следва да проведе последващ контрол досежно прилагането на реда и техническите условия за топлоснабдяване, прекратяване на топлоподаването и прилагане на дяловото разпределение на топлинна енергия.В тази насока следва да се извърши повторна и задълбочена проверка,включително като се изискат документи не само от В. Е. В. ЕАД,но и от Б. България ЕАД досежно наличието или не на нужните съгласно чл.71 от ЗЗП и чл.52 ал.4 от Наредба № 16-334 от 6.04.2007 г. за топлоснабдяването/ вече отменена,но действала по време на монтажа на абонатната станция/ и действащата понастоящем идентична разпоредба на Наредба № Е-РД-04-1/12.03.2020г за топлоснабдяването.Очевидно е ,че наличните по преписката и цитирани в констативния протокол документи удостоверяват единствено техническата изправност и работния режим на абонатната станция,но не отговарят на поставените от жалбоподателя въпроси за наличието или не на сертификати за качество на същата.

Няма пречка компетентният орган- Министъра на енергетиката да изиска от ДАМТН необходимата информация за сертифицирането на подобен вид абонатни станции към септември 2010г, а също и понастоящем,тъй като твърдението на жалбоподателя е за липсващи както към датата на монтажа на АС,така и понастоящем сертификати за качество на АС и вложените в нея материали и съоръжения.

По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила недопустимо решение свързано с качеството на предоставяната услуга топлоснабдяване,докато оплакванията на Л. са били свързани с монтираната в сградата –ЕС процесна абонатна станция /АС/ модел „Б.“ отговаря ли и не на действащия на територията на РБългария и задължителен Стандарт I., съгласно който всяка подобна абонатна станция следва да разполага с механизъм за автоматично допълване с вода и разширителен съд.Така очерганият предмет на жалбата се явява от компетентността на Министъра на енергетика,на който КЕВР е следвало да изпрати по подведомственост спора.Като не е сторила това,ще следва по настоящем жалбата срещу решението на КЕВР да бъде оставена без разглеждане,като на основание чл.130 ал.3 от АПК във вр. чл.75 ал.1 т.2 от ЗЕ като неподведомствено на съда делото следва да се изпрати като преписка на Министъра на енергетиката с оглед упражняване на неговите законови правомощия по чл.75 ал.1 т.2 ЗЕ при спазване на дадените понастоящем указания.

Въз основа на изложеното АССГ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Т. Д. Л. срещу решение № Ж-27/18.01.2018 г. на КЕВР в частта му по т. 1.

ИЗПРАЩА преписката за произнясане на Министъра на Енергетиката на основание чл.130 ал.3 от АПК вр. чл.75 ал.1 т.2 от ЗЕ.

Определението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: